

ή προσπάθειες αυτές, που εινε τόσο επικίνδυνες για την υγεία σου, θά πήγαιναν χαμένες. Δεν τό σκέπτεσαι;

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Ναί... "Α! "Επρεπε νάχε γίνει ή απόπειρα μιά ώρα πριν!

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Καλλίτερα ίσως θά ήταν νά μή γίνει καθόλου.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Αυτό ναί. "Αλλά μιά πούγινε... "Ελεγε πριν <"Αν τό νέο διαδιδόταν!> "Όταν τηλεφώνησα στό Χρηματιστήριο δεν τό ήξεραν. "Αλλά υπόθεσε, πράγμα αδύνατο, ότι τό μαθαίνουν τώρα. Τί πανικός! (Χτυπάει τό κονδούνη, μπαίνει ό καμαριέρης.) Δεν βλέπεις τί ζέστη κάνει εδώ μέσα; Γύρισε τό κало-οιφρό. ("Ό καμαριέρης φεύγει). (Στή γυναίκα του). Θά έπρεπε τότε νά δώσω αντίθετες έντολές, νά κλειστό γιατί τότε δεν θάταν ό Πάρμετς αλλά ό Μπρόκγουελ, ό βασιλεύς του χαλκού που θά καταστρεφόταν! (Σιωπή). Γιατί ό Μάκ "Εβανς δεν τηλεφωνεί;

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Είνε παράλογη ή αξίωσις σου. Πώς νά σου τηλεφωνήσ ηπ' τον Λευκόν Όικον, όταν κινδυνεύη ό Πρόεδρος. Θάχη τό νοϋ του σέ σένα ή θά προσέχη τον άρρωστό του;

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— "Εχεις δίκιο... Δεν έπρεπε, δεν έπρεπε νά τον άφώσω νά φύγη... "Α! ό Πάρμετς πολϋ καλή έποχή διάλεξε νά ταξειδεύη στην Εύρώπη!

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Μην άσχολείσαι πιά μέ τον Πάρμετς. ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Είνε εύκολο νά τό λές.

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Παίρνει πολλή θέση στη ζωή σου;

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Ναί, αλλά όχι όπως τό νομίζεις. Ξέρεις τί λεί για μένα; Λέει <"Ό Μπρόκγουελ εινε καλό παιδί μα δεν σκαμπάζει πολλά πράγματα από επιχειρήσεις!> Θά τό δοίμε τώρα...

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Δόσε τις τελευταίες διαταγές σου και πέσε στό κρεβάτι.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ, (πον έξεταζει κάτι χαριά).— "Όλα εινε έτοιμα. (Πάνει τό μείωπο του. Χτυπάει τό τηλεφώνο.) Οί Διευθυνται ήρθαν κάτω; Καλά... (Γράφει κ' έπειτα χτυπάει τό κονδούνη.) (Στον καμαριέρη που μπαίνει). Νά σταλή άμέσως αυτό τό τηλεγράφημα. "Εξειρηκτικώς έπέλγον. (Στή γυναίκα του). Είνε τό τηλεγράφημα για τον Κάμπελ, αγαπητή μου. "Ερίφθη ό κύβος!...

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Γιατί προκαλείς έτσι την τύχη;

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— "Όχι δά. "Η τύχη εινε ένα παιγνίδι στα δάχτυλά μου. ("Η Κνολία Μπρόκγουελ κάνει νά φύγη). Φεύγεις;

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. Περιμένεις τους Διευθυντάς σου. Φοβούμαι μήπως σ' ένοχλεί ή παρουσία μου.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— "Α! δσο για αυτό όχι... Μείνε αγαπητή μου. Μόνο που θά ύποστεις μιάν άνιαρή συζήτηση...

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Θ' άρχισες συζήτηση στην κατάσταση που είσαι; Δεν τό σκέπτεσαι σοβαρά! Γράψε τις διαταγές σου.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Δεν μπορεί νά γίνη αυτό. Πρέπει νά τους μιλήσω. Νά δδηγήσω όλους μαζί και καθένη χωριστά τί πρέπει νά κάνουν.

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Ξεχνάς τί σου παράγγειλε ό Μάκ "Εβανς.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. Πρέπει. Είνε ή κρίσιμη στιγμή. "Η αλήθεια εινε ότι ή γλώσσα μου έχει γίνει πιο βαρειά. Θά εινε από τό φάρμακο. Θά περάση...

ΕΝΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΠΩΛΗΣ. (Στό δρόμο).— Δολοφονία του Προέδρου της Δημοκρατίας!... "Όλες ή λεπτομέρειες!...

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ, (κλονιζόμενος).— "Ω! "Ω! "Ω!

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Τό νέο μαθεύτηκε γρηγορότερα άπ' ό,τι περιμένας.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Γρήγορα, Νταϊζϋ. Γρήγορα. Είνε καιρός ακόμα νά διορθωθί τό πράγμα.

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Πάντως όχι άπόψε... "Αρκετά κουράστηκες... Πείριεψε αύριο.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— "Αστείρευσαι; Οί έντολές μου έδόθηκαν... μπορεί νά καταστραφώ Νταϊζϋ... Θά καταστραφώ ασφαλώς άν δεν δώκην έγκαιρως αντίθετες δδηγίες. (Τηλεφωνεί). Πέστε ν' άνεβούν... ("Η γλώσσα του σταματά) "Α!... "Α! "Αδά...

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ, (τρέχει κοντά του).— Τί έχεις; Τί έπαθες; (Τηλεφωνεί). Πέστε στους κυριους που περιμένουν νά μήν άνεβούν ακόμα! "Ελα, έλα νά πέσης στό κρεβάτι.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ, (Σηκώνεται από τό Γραφείο).— Κάμπ... Κάμπ... Κάμπ... (Καταβάλλει άπεγνωσμένες προσπάθειες για νά μιλήση, αλλά δεν τό κατορθώνει. Ξαναπέφτει στην πολυθρόνη του γραφείου).

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Παναγία βοήθα!

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Κάμπ... Κάμπ... (Αντάζει τη γυναίκα του κατάματα. Τό πρόσωπο του έχει πάρει έκφραση τρόμου).

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Τί θέλεις νά μου πής; Νά τηλεγραφήσουμε στον Κάμπελ; Τί; (Δείχνει μέ τά μάτια του τον κονδυλοφόρο). Θέλεις νά γράψης; (Του δίνει τον κονδυλοφόρο, αλλά τό χέρι του μένει παράλυτο, όπως κ' ή γλώσσα του).

(Μπαίνει βιαστικά ό Μάκ "Εβανς).

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ.— "Ό Πρόεδρος είχε καταληφθί άπ' τον επιθανάτιο ρόγχο όταν έφθασα... (Βλέποντας τον Μπρόκγουελ). Πώς! σηκωθήκατε παρά τη διαταγή μου;

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Γιατρέ, γιατρέ, βοήθεια. Γρήγορα.

ΜΑΚ-ΕΒΑΝΣ, (πλησιάζει τον Μπρόκγουελ).— "Ημιπληγία!... Μά τί έκανε;

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Θέλησε νά εκμεταλλευθί την είδηση της δολοφονίας!

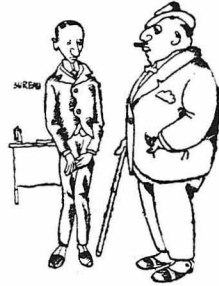
ΜΑΚ-ΕΒΑΝΣ.— "Ω! (Μέ χειρονομία άπελπισίας).— Στείλετε νά φωνάσουν τον πατά. Δεν προφθάνει παρά νά μεταλάβη!

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ, (μέ άπεγνωσμένη προσπάθεια νά μιλήση).— Κάμπ... Κάμπ... Κάμπ...

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

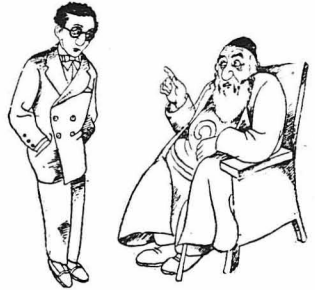
Στό κατάστημα της οδού "Ερμού: "Ο καταστηματάρχης έλειπε και μόλις γύρισε. "Ο πρόθυμος υπάλληλός του, τρέχει, τον συναντά στη πόρτα και του λέει άσθμαίνων:

- Κύριε πρό όλίγου ήρθε ένας πελάτης κι' έπέμενε νά σάς ιδή.
- Πελάτης;
- Μάλιστα.
- Και τί μέ ήθελε;
- Για κάποια έπείγουσα υπόθεση.
- "Επείγουσα;
- Μάλιστα. "Ηθελε νά σάς δώση ένα χαστούκι γιατί του δώσατε, λέει, πρόστυγο φρασμα.
- Και τί του ειπες;
- Νά ξαναγυρίση.

"Η προσοδοφόρος ειδικότης. "Ο "Αβραμίζος μιλάει στό γυίο του και τον συμβουλεύει:

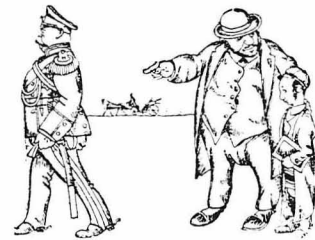
— "Ακουσε τό γέρο πατέρα σου τον "Αβραάμ. Θά σου δώσω μιά καλή συμβουλή. "Αφού έπήρε τό δίπλωμά σου έπειτα από τόσο λαμπρές εξετάσεις πρέπει ν' άναγγείλης ότι έχεις μιά καλή ειδικότητα. Στην επιγραφή που θά βάλης στην πόρτα νά γράφη πως είσαι οδοντοίατρος.

— Μά έγω, μαμπά, έσπούδασα ιδιαιτέρως για όφθαλμολόγες.

— Κουτέ... Παντα τό έλεγα πως είσαι βλάκας. Δεν έσοκέφθηκες λοιπόν ζώνον ότι ό άνθρωπος έχει δύο μάτια, που ποινούν σπανιως, ενώ έχει τριανταδύο δοντια που θέλουν διαρκώς φτιάσιμο;

Μεταπολεμική συμβουλή στη Γερμανία.

- Τον βλέπεις αυτόν τον άξιωματικό;
- Αυτόν εκεί που περνάει ποζάτος;
- Μάλιστα αυτόν.
- "Ε λοιπόν τον βλέπω...
- Τον βλέπεις καλά;
- Πολύ καλά...
- Λοιπόν μάθε, παιδί μου, πως άν δεν μάθης γράμματα έτσι θά... καταντήσης!...

Πατρική άνησυχία:

Στον περίπατο. Δυό γηραλαιοι συνταξιούχοι βαδίζουν και μιλουν για τά οικογενειακά τους. "Ο ένας παρμιονείται για τό χάλι του παιδιού του. "Ο άλλος τον ρωτάει:

- Μά τί συμβαίνει μέ τό γυίο σου;
- Τό γυίο μου; Με κάνει νά φοβούμαι πάρα πολϋ. Δεν ξέρει ούτε πως πίνουν, ούτε πως παίζουν.
- Τί μου λές;
- Αυτό που σου λέω.
- Και παραπονείσθε γι' αυτό;
- Ναί... Γιατί πίνει και γιατί παίζει!...

"Ο κύριος στους δυό ζητιάνους. — Δεν ντρέπεσθε νά εισθε έτσι άκάθαρτοι. "Αν δεν άλλαξετε αυτά τά βρώμικα πουκάμισα νά μήν ξαναθροθε έδώ. "Ο ένας ζητιάνος στον άλλο.

- "Ακουσες τί ειπε;
- Ναί.
- Πάμε λοιπόν ν' άλλαξουμε άμέσως και νά γυρίσουμε στον κύριο.
- Πώς θ' άλλαξουμε. "Αφού δεν έχουμε άλλα ρούχα από αυτά που φορούμε;
- Τριλλός είσαι; Δεν ξέρεις τί λές στον τροφε...
- Θά φορέσω έγώ τό πουκάμισό σου και σύ τό δικό μου!

